ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

גלעד
לזכרם

עיריית
ירושלים

סמל ראשון רמי (מישו) זקן ז"ל

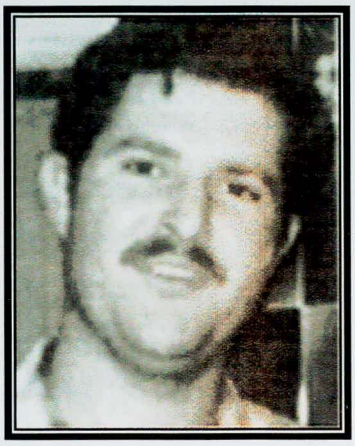

בן יהודית וסלח
נולד בירושלים
בתאריך ו' בחשוון תשי"ט, 20/10/1958
התגורר בירושלים
התגייס באוגוסט 1977
שרת בחיל רגלים
נפל בתאונת אימונים
בתאריך כ"ב באדר תשמ"ה, 15/3/1985
נקבר בהר הרצל

אזור:ד חלקה:10 שורה:1 קבר:4

הותיר אחריו אישה בהריון,בת,הורים
שלושה אחים ואחות

בן 26 בנפלו

קורות חיים

בן יהודית וסלח, נולד ביום ו' בחשוון תשי"ט (20.10.1958) בירושלים. הוא למד בבית-הספר היסודי בשכונת בית-הכרם, המשיך ללמוד בבית-החינוך, במגמה חברתית, והשלים בו את לימודיו התיכוניים. רמי היה נער סקרן, רציני, אחראי, דייקן ומוכן תמיד לעזור לנזקק. הוא הירבה להתנדב לשירותים ציבוריים. בבית-הספר בלט בפעילותו במועצת התלמידים ואף יזם הוצאת עלון של הכיתות השישיות. רמי ערך את העלון וכתב בו. על פעילותו בקרב התלמידים קיבל מכתב הערכה ממנהלת בית-הספר, שבו נאמר: "המועצה הפדגוגית של בית-הספר החליטה להביע הערכה לתרומתך בתחום הפעילות החברתית בשנת הלימודים תשל"ב".

רמי השתייך לארגון "נוער לנוער". הוא אהב ספורט, בעיקר שחייה, והירבה לקרוא ספרי היסטוריה וספרות בדיונית. תמיד היה בין הצועדים בראש בטיולים, צמוד למדריך וקשוב להסבריו על האתרים שבהם עברו. ברשימות שרשם בתקופת לימודיו בבית-הספר התיכון גילה עירנות רבה

לבעיות הביטחון של המדינה. הוא היה שוחר שלום, ועם זאת נכון לשרת במסירות את המדינה כשסכנה מרחפת עליה. היה פעיל בגדנ"ע ובמסגרת זו עבר קורס מ"כים.

באוגוסט 1977 התגייס לצה"ל. הוא עבר אימוני טירונות, נשלח לקורס נהגי טנק ושירת כנהג בחרמ"ש. באפריל 1978 נשלח לקורס מ"כים ובסיומו הועלה לדרגת רב"ט. במאי 1979 הועלה לדרגת סמל, ולקראת שיחרורו מצה"ל הוענקה לו דרגת סמ"ר. עם צאתו לחיים-האזרחיים התחיל ללמוד מלונאות בבית-הספר המקצועי "תדמור". רמי הכשיר עצמו לנהל מלון, שאביו עמד להקים באילת. בתקופת לימודיו עבד בבתי-מלון יוקרתיים בירושלים. הוא נשא אשה ובנה את ביתו בבירה. מפעם לפעם נקרא לשירות מילואים בתפקיד מש"ק יחידת מרגמות.

במרס 1985 נקרא לשירות מילואים. ביום כ"ב באדר תשמ"ה (15.3.1985), בעת האימונים המבצעיים, אירעה תאונה שבה מצא רמי את מותו. בן 26 היה בנופלו. הוא הובא למנוחות בבית-הקברות הצבאי בהר הרצל בירושלים. השאיר אחריו אשה בהריון, בת, הורים, שלושה אחים ואחות.

מפקד יחידתו כתב עליו במכתב תנחומים למשפחתו: "רמי נפל תוך כדי מילוי משימתו למופת. במסגרת התעסוקה המבצעית האחרונה שביצע הגדוד בבקעת הירדן יצא רמי מדי לילה למשימה, שכללה פיקוד על צוות מרגמה. בעת מילוי תפקידו נפל. הוא מילא את שירותו בגדוד על הצד הטוב ביותר וזכה להערכה בקרב חבריו ומפקדיו".

זקן, רמי (מישו)

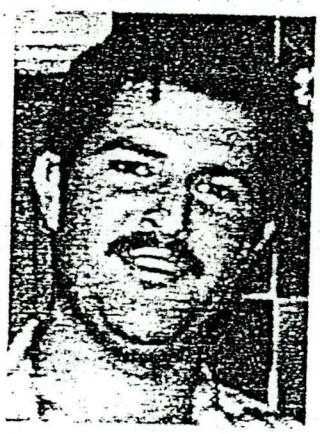

בן יהודית וסלה, נולד ביום ו׳ בחשוון תשי״ט (20.10.1958) בירושלים. הוא למד בבית־הספר היסודי בשכונת בית־הכרם, המשיך ללמוד בבית־החינוך, במגמה חברתית, והשלים בו את לימודיו התיכוניים. רמי היה נער סקרן, רציני, אחראי, דייקן ומוכן תמיד לעזור לנזקק. הוא הירבה להתנדב לשירותים ציבוריים. בבית־הספר בלט בפעילותו במועצת התלמידים ואף יזם הוצאת עלון של הכיתות השישיות. רמי ערך את העלון וכתב בו. על פעילותו בקרב התלמידים קיבל מכתב הערכה ממנהלת בית־הספר, שבו נאמר: "המועצה הפדגוגית של בית־הספר החליטה להביע הערכה לתרומתך בתחום הפעילות החברתית בשנת הלימודים תשל״ב".

רמי השתייך לארגון "נוער לנוער". הוא אהב ספורט, בעיקר שחייה, והירבה לקרוא ספרי היסטוריה וספרות בדיונית. תמיד היה בין הצועדים בראש בטיולים, צמוד למדריך וקשוב להסבריו על האתרים שבהם עברו. ברשימות שרשם בתקופת לימודיו בבית־הספר התיכון גילה עירנות רבה לבעיות הביטחון של המדינה. הוא היה שוחר שלום, ועם זאת נכון לשרת במסירות את המדינה כשסכנה מרחפת עליה. היה פעיל בגדנ״ע ובמסגרת זו עבר קורס מ״כים.

באוגוסט 1977 התגייס לצה״ל. הוא עבר אימוני טירונות, נשלח לקורס נהגי טנק ושירת כנהג בחרמ״ש. באפריל 1978 נשלח לקורס מ״כים ובסיומו הועלה לדרגת רב״ט. במאי 1979 הועלה לדרגת סמל, ולקראת שיחרורו מצה״ל הוענקה לו דרגת סמ״ר. עם צאתו לחיים־האזרחיים התחיל ללמוד מלונאות בבית־הספר המקצועי "תדמור". רמי הכשיר עצמו לנהל מלון, שאביו עמד להקים באילת. בתקופת לימודיו עבד בבתי־מלון יוקרתיים בירושלים. הוא נשא אשה ובנה את ביתו בבירה. מפעם לפעם נקרא לשירות מילואים בתפקיד מש״ק יחידת מרגמות.

במרס 1985 נקרא לשירות מילואים. ביום כ״ב באדר תשמ״ה (15.3.1985), בעת האימונים המבצעיים, אירעה תאונה שבה מצא רמי את מותו. בן 26 היה בנופלו. הוא הובא למנוחות בבית־הקברות הצבאי בהר הרצל בירושלים. השאיר אחריו אשה בהריון, בת, הורים, שלושה אחים ואחות.

מפקד יחידתו כתב עליו במכתב תנחומים למשפחתו: "רמי נפל תוך כדי מילוי משימתו למופת. במסגרת התעסוקה המבצעית האחרונה שביצע הגדוד בבקעת הירדן יצא רמי מדי לילה למשימה, שכללה פיקוד על צוות מרגמה. בעת מילוי תפקידו נפל. הוא מילא את שירותו בגדוד על הצד הטוב ביותר וזכה להערכה בקרב חבריו ומפקדיו".

רמי ציקון ז"ל

עם בתו סיון

זקן , רמי

בן יהודית וסלח, נולד ביום ז' תשרי תשי"ט (20.10.1958) בירושלים. הוא למד בבית-הספר היסודי בשכונת בית-הכרם, המשיך ללמוד בבית-החינוך, במגמה חברתית, בו השלים לימודיו התיכוניים.

מטבעו היה רמי נער סקרן, רציני, אחראי, דייקן, תמיד מוכן לעזור לנזקק. הוא הרבה להתנדב לשירותים ציבוריים. בבית-הספר בלט בפעילותו במועצת התלמידים ואף יזם הוצאת עלון של הכיתות השישיות. הוא ערך את העלון וכתב בו. על פעילותו בקרב התלמידים קיבל מכתב הערכה ממנהלת בית-הספר, בו נכתב : " המועצה הפדגוגית של בית-הספר החליטה להביע הערכה לתרומתך בתחום הפעילות החברתית בשנת הלמודים תשל"ב".

רמי השתייך לארגון "נוער לנוער". אהב ספורט, בעיקר שחיה. הרבה לקרוא והתמסר לספרי היסטוריה ולספרות בדיונית. תמיד היה ביזא הצועדים בראש בטיולים, צמוד למדריך, קשוב להסבריו על האתרים בהם עברו. ברשימותיו במחברותיו בתקופת לימודיו בבית-הספר התיכון גילה עירנות רבה לבעיות הבטחון של המדינה. הוא היה שוחר שלום, ועם זאת נכון לשרת במסירות את המדינה כשסכנה מרחפת עליה. היה פעיל בגדנ"ע ובמסגרת זו עבר קורס מ"כים.

באוגוסט 1977 התגייס לצה"ל. עבר אימוני טירונות, נשלח לקורס נהגי טנק ושירת כנהג בחרמ"ש. באפריל 1978 נשלח לקורס מ"כים ובסיומו הועלה לדרגת רב"ט. במאי 1979 הועלה לדרגת סמל , ולקראת שיחרורו מצה"ל הוענקה לו דרגת סמ"ר. עם צאתו לחיים אזרחיים התחיל ללמוד מלונאות בבית-הספר המקצועי "תדמור". הוא הכין עצמו לנהל מלון,שאביו עמד להקים באילת. בתקופת למודיו עבד בבתי-מלון בוקרתיים בירושלים. הוא נשא אשה ובנה ביתו בירושלים. מפעם לפעם נקרא לשירות במילואים בתפקיד משק יחידת מרגמות.

במרס 1985 גוייס לשירות במילואים לאימונים מבצעיים. ביום כ"ב באדר תשמ"ה (15 .3 .1985) , בעת האימונים, אירעה תאונה בה מצא רמי את מותו. בן 26 היה בנפלו. הוא הובא למנוחות בבית-הקברות הצבאי על הר הרצל בירושלים. השאיר אחריו אשה בהריון, בת, הורים, שלושה אחים ואחות.

מפקד יחידתו כתב עליו במכתב תנחומים למשפחתו : " רמי נפל תוך כדי מילוי משימתו למופת, במסגרת התעסוקה המבצעית האחרונה שביצע הגדוד בבקעת הירדן יצא רמי מדי לילה למשימה, שכללה פיקוד על צוות מרגמה. בעת מילוי תפקידו נפל. הוא מילא את שירותו בגדוד על הצד הטוב ביותר וזכה להערכה בקרב חבריו ומפקדיו".

אישור

אני מאשר/ת בזה את נוסח הביוגרפיה
לפרסום בספר „יזכר"

חתימה: _____

יקרבה לנופל: _____

ב. פרטים ביאוגרפיים של הנופל:

1. השתייכות לארגוני נוער, ספורט, גדנ"ע וכו' ופעילותו בהם:

השתייכות לאגודת נוער לעזר, מדריך נוער, עבר קורס מ"כים, עבר קורס קצינים צעירים, כשהשתחרר מהצבא עבד באגודת הסוכנות בקיבוץ גלויות ולמד עם רבי עבודה בהכנות לעבור בתיכון.

2. נטיות אישיות ספרות. אמנות, ספורט, עבודה צבורית

אוהב שמיה סקלוס, קריאת ספרות: מצא בדיוני וספרי הסטוריה. אהב לצלם. לאשתו בלידת הברתי שלו כתותלה שרלמיריהם היו רבים טאני טבלת בטיים ועשה כאת בהרצתה.

3. פרטים על עזבון ספרותי, אמנותי ומדעי

רמי הותיר יומן בשלט, כתוב בשפה אמנות ומלא רגש על אהבתו לחיים ולאשתו ועל תקוותיו לעתיד.

4. קורות חייו.

רמי החל לבלות מהמיבר תבריתיו בגרם מרתה ת' כשהיה תלמיד חדש לביה"ס "בית הכרם" וכך מתארת אותו המחברת שלו בזכות שריאלה: "בסטאבר 1950 נכנס ילד צבוב בעל אריות פנים רציניות בשעתי בית ספר "בית הכרם" הנה מצא את הלה המכוון תלמידים חדשים לכתות והתחיל לחפש במסדרונות את הכתר שלו. כשהמורה נכנסה לכתה, הוא ישב בשורה האחרונה. אבל מבט הלעים, ג'ינג'י, שלא עשים דרות. כך היה רמי. ילד סקרן, בשאר רציני ואחראי. תמיד בא לבית הספר הנמן, בעשרים יום בדרך, אולי יעשה מאבל מחנה או אולי דרוך לעשות לחבול מהם נוסבר. את תחר המפרת הכיר בל"ס. ג'ינוזנבר היה המקבוץ הגדולה שלו. בעיליים בזעד בין הבשונים בכיר. סקרן לדעת מר יבא מאבר עסקון? מאוד למדריך. תם ועלום שלא יפסיו את הבסבר. היה מרים תלקי אבן, משלה בינהם, מנסה לבורר, מרבה שבן שלום באבן מנסה לרשות את המוגר

אני תמיד אזכור אותך. מזרתק, אריאלה". אריאלה גם מלווה בזמנה כמה מלים שכתב לה כלב: "כאשר באתי לביה"ס הלה לא אשכח איך אהבתי מכתב לכתב ערעת לביכן אכנס עד אשר נכנסתי לכתה כו..."

שנה לאחר מכן כבר היתה מלחמת יום הכפורים ורמי כבר לחם בגבעת חיילים לשם הוא כותב בעמון השכבתי: "ערב המלחמה "נהנו ברוגע". כשבאתי אותו במכוניות הרגשתי כאשי תיקה, לא רק משום שהיינו אחים לדרה, באותו רגע, רציתי לרכת אליו לבקש את סליחתו, אולם גאותי מנעה אתי מלעשות כזאת. במשך כל הים הלקה לי במחשבה שנעשינו יריבים עד שבסוף הים, אכרתי אומלל והחלטתי להתנקם, רק השבתי הוא כמעט אשכנז אותו אמרתי לו, שבזמן שכלה, כולם ברחים לחיות יריבים - הלא הבין".

כלה היה רמי שלי, אוהב שלום ואוהב אנשים, ואמיץ בין כדי לעשות את הכל הראשון לשלום לאמרות גאותו הקטנה. ובכך אל, כשבכרו על "מחנל" שלו בהנהלה ערב יום הכפורים ולם, ובפרט, בסומה, אבה רמי לחברת על אי העמון השכבתי כשאמרה: "הסכמנו לבסיס יתרון לבנות ולהרוגים יתרון מדיני". מקראה במלים: "כן, אך כה מדבר בח"ו אדם שלנו ולא בפוליטיקה". וכשבכרו על שלום להחלטת שטחים, כתב רמי: "יש לי הרגשה שהערבים מבחינים מן השלום אתנו, תושבים מרמת הבית בתחום, שלנו, שאנו ס"ו לא אנו נפתח עליהם". כן, גם לאוזני היה רגיש אמנם בלבו הקטן לא רק אות הסובבים אותו.

עברה שנה נוספת ורמי בכתב יד, מעביר מעט ימי בלמודים ועדין בעל מאד במועלת הלמידים, ויוצא יחד עם מירי ריין הוקלה לאור של עמון שכבתי רק לשיעורים, אבו סכום מאחקים תחרות בשוניר הכדורגל שבו הוחלט לעד.

על מאמצין הלא מקבל מכתב בערבה מהמנהל הלו תשון: "רמי היקר, המועלה הכדורגלית על ידי סבונו החלוקה לבגץ הערבה מרוצתם בתחום הבינלאומי תתבטיים והערבה בשלת הלמידים תשל"ה". ובתעק קלסר עם - כרס בו שמר את העבודות הלבדות לאת המחנים שבגיש, מלאתי שני בתקים קטנים המאבינים את דרך החשיבה הפוליטית שלו עדיין סכם את דעותיו כך:

1) מועלה - אוטרסיה של תלמידים, יכולים בפני הנהלים תשמיים לפקלת על הדעות.

2) מעורבות פוליטית אין חברתית. פעילות חברתית מחולף לביה"ס אים כדי קטיעת עליה

בגבולות. השבטה של תלמידים ע"י הריתוק לאינטרסים שלהם עלמה אוכסנות לנעשה
ברגש. ולקח את הלב שבגבהם – בגושא שכל התלמידים בעלי אומה כלה אחת
המועדה ברכה לאור אין, לידור לחלל תבתי ובאת קהל
התורבות התרבות לתורם. כמו מעורבות בעאור חנוך, לעזור ביהים רגלי. אולם
אין אין כל המעלה יחס בין מורים לתלמידים. חייב להיות קשר בין מורים לתלמידים
הבתירות היו ע"י תלמידים ולא מורים להוליגן גרים על הנעלות המועדה.
ישבות המועדה היו אחד"ל. ..."

...להמשיך ולכתוב על מה בשנים הבאות? ומה היה חברה קבלה - מכל
מאב - המשך כל הדיון עד אחרי הבגרות. ושוב המתשובות היו אל נתונות
מעט כלון לה לאמו רוב הבחורים בלי לה, נכשל במתמטיקה. כשהיה בבגרות, כתב
קלרים, יצירת נכשל הטובים" קלרים לפי נמי את הייתה חייבת לעות כאן. ש כאן על
אחש מעגל. רואים אם כל הכנרת, אות לפה, אות כל הדברים שבאור ונכשל אל
כל כאן ירוק לבלבורים שוקות. ממש במו בבית הבראה אני אפשר להמין
במקום כלה עבריים קורס מ"כים..." קבלת היום מכתב ממנל לבשו כמה
ממש משמעם לה בשאני לא נמלא אחד... היא מתבבה אחר ומאד הי"ת רולה
את שמרו על קשר אחת עם השניה למרות... אל אות יתנסי בכל אות כל היו בחורה
נסו נמאדה... אני מקור שאני לא מרגש יותר מיד ממך לא תקחי לאת כחובה
לא סתם כאדה בבקשה מיד." קלרים היה אבלו יותר משמעם חבריה; לה
יה אם כל שעה לבו לה סבר אם כל בעיותיו, קיבלה כבוקשות אבל כתב לה
אוטומבר 1978 וסבר לה על הפסקת החברות בינו לבין מיכל ועל רצונו להמשיך לשמור אותה
קשרים ידידותיים: "נראה כאילו היו רולה לתתק כל קשר. אני לא אדם שאוהב
הרים כאלה גם לאחר שאני אולב בחורה בכל צורה שהיא לא יוצאת לאת מנשון

שמו של ממלא השאלון	ציקן רחל + ציקן סלח
קרבתו לנופל	אבא אל + אשה
כתובתו	מכלין 23
תאריך	
חתימה	

הערות:

1. נא לצרף לשאלון 3 תמונות זהות.
2. אם הופיע חומר כלשהו לזכרו של הנופל (ספר, חוברת, עלון וכו') נבקשכם להמציאו לנו.

3. פרטים על עזבון ספרותי, אמנותי ומוזיאוני

4. קורות חייו. (המשך מעל קודם)

"שריר לי לבך כנגדה שאני לו שלקשר שלה יותר ולא שרתוב לה ותר כי הוא לא מאוננת בדבר סמרות שאני נלבד ניתוק קשרים". לבדר לו ורק לו, שוב הוא פונה לקבוצה "רגית לדבר שתק על המון דברים ערק שלהנו יכולים לומר שהד לאני ישר קולטים את מד שלהנו רוצים לומר... אני מאוזן לראות שוחק לדבר שוחק סתם רק לאיזן ההרגשה הטבה שיש לי כשאני מדבר שוחק". ומנגש לשתי מרן הוא כתב פר בשלי מ שרוק "ברק שלבם מיכל שלנו הבנו לראות יודעים אופים". פול כל שלב הוא הבא לרגיש שהר מבקשר - אין לו שלב שהב שלב אדם לו כולם שלו. ומנגש לשתי מרן הוא מוד כתב: "היה קשה לביבוד ממיכל. בשבלו האחרון הוא לו הרגשה שהב לקחו שותה מבית חולים שאני נוסע ושלב לה והמצ"ח שלו לו רגה לחליו שות מבית... כמה חום ושהבה היה מאולם לתת רמי שלי. שבילו הוא, עוד קשה מכל שאנ שאנ בנגב יכל לתת כ"ב הרבה לסביבתו, בלבד מבחוב רגשית, אבן גם בשנתי

[illegible] היו הרבים, התקשו מאד לדמות אותו לדרך יצירתו [illegible]
[illegible] כתב ובטל: "נשלחו בהרבה מכתב קשה מאד, שאני מנשה לבר [illegible]
כבר הרבה זמן שאין אני מדליק לחברה, לבטל, אומר את המילים "היה רבי"
רבי השתמש ומיד החל לעבוד ואת"כ הוטל עליו לבקר גם אותנו [illegible]
ומדי מאד סים בהרצאה קלוס בקיבוץ קבלה. למרות מאמרה הל[illegible]
[illegible] משפחתו לא הסס והחל את קורות המאוגוות בשוטל כלים [illegible] רבי
[illegible] לישראל ולהיות בקיבוץ קבלה בקיבוץ-גדיד, שם הכרתי אותו בטל 198[illegible]
[illegible] הוהבה שלנו הוא דרך מדהים בת"ש שנינו. הכל קרה כדי מהר [illegible] אחר
[illegible] הדרכתנו אחר שלבקר קשה עם הנכו ומשפחתו שבמקרה [illegible]
[illegible] המוסדות "בוגר בה". רמי הוא אבור אולם [illegible]
[illegible] בהבנו שלי להתכנות לתינוק, למשנה הלמדים שלה, לדרך [illegible]
[illegible] ורלה לנגל בעיר, ושלחו למשפחתו, לבעלה אמיל בקיבוץ [illegible]
[illegible] אימו אמון. רמי בא אל הולנד. לדבר על פון בינו 1984 [illegible]
[illegible] התחלנו לעשות יחד את המשלה בכלל כדי [illegible]
[illegible] ונכנס [illegible] אהבתנו [illegible]
[illegible] תמיד הומיה [illegible] אהבתנו. אלו [illegible]
[illegible] לעלות יחד, לעלות עם רמי - בדרכו בשוטל לעלות - לעלות אל
[illegible] ביננו המשלחים: תשמה - תשמה / אלו הנים [illegible]
[illegible] גם מעמד אהבנו כל רגע ורגע והבאנו יחד לעולם [illegible]
[illegible] ההריונה ולידתה של שרון. אנו בה, עתה אי[illegible]
[illegible] קשה לבבר עליו מבלי לבכות, כה קשה עד כי כבר שנה [illegible]
הרגלתי את הכתבה ונקרעתי בכתבה חיק עם הגיטי לעזנו [illegible]

רחל כץ
אליעזר
בת ינון
יום
[illegible]

מ ד י נ ת - י ש ר א ל

משרד הביטחון
אגף השיקום
היחידה להבצחת החייל
דרך פתח-תקוה 53,
תל - אביב 67318
טל. 03-5610790

17.6.91

משפחה יקרה,

אנו שולחים לכם נוסח הביוגרפיה של יקירכם, שתיכלל בספר יזכור לשם בדיקת דיוקן של העובדות הנזכרות בה.

אם תמצאו לנכון לתקן, להוסיף או לגרוע פרט או פרטים - אנא עשו כן והחזירו את הביוגרפיה אלינו, מאושרת בחתימת יד, תוך שבועיים מיום קבלתה.

לחשומת לבכם נוסח זה נכתב בהסתמך על הפרטים שנמצאים ברשותינו.

בניסוח זה של הביוגרפיה לא יחולו שינויים מהותיים פרט לליטוש סגנוני
קל וכן עשויים להמחק פרט או פרטים שהצנזורה הצבאית תמצא צורך להוציאם.

לאחר החתימה במשבצת האישור אנא שילחו אלינו את הביוגרפיה המאושרת
בחעטפה הממוענת ומבויילת, המצורפת למכתב זה.

בכבוד רב,

חנה פינטו
מערכת "יזכר".